

УДК 351.84

Парубчак Іван Орестович

професор кафедри публічного управління та адміністрування
Львівського національного університету
ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького,
доктор наук з державного управління

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
У КАРПАТСЬКОМУ ЄВРОРЕГІОНІ В КОНТЕКСТІ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ**

Анотація. Досліджено комплекс заходів із міжрегіональних аспектів державного управління відповідно до компетенції місцевих органів влади. Проаналізовано наявний взаємозв'язок суспільних відносин на транскордонних територіях та роль і місце в них органів місцевого самоврядування. Розглянуто систему механізмів державного управління із забезпечення ефективності євроінтеграційних процесів в Україні. З'ясовано актуальність удосконалення міждержавних і міжрегіональних аспектів державного управління на територіях Карпатського Євроregionу.

Ключові слова: реформування, міжрегіональні аспекти управління, система, Карпатський Євроregion, органи державної влади, євроінтеграція.

Парубчак И.О. Обеспечение эффективности государственного управления в Карпатском Евроregione в контексте европейской интеграции Украины

Аннотация. Исследован комплекс межрегиональных аспектов государственного управления в соответствии с компетенцией местных органов власти. Проанализировано взаимосвязь общественных отношений на трансграничных территориях, а также роль и место в них органов местного самоуправления. Рассмотрено систему механизмов государственного управления по обеспечению эффективности евроинтеграционных процессов в Украине. Определено актуальность совершенствования межгосударственных и межрегиональных аспектов государственного управления на территориях Карпатского Евроregionа.

Ключевые слова: реформирование, межрегиональное управление, система, Карпатский Евроregion, органы государственной власти, евроинтеграция.

Parubchak I.O. Enshuring of public administration effectiveness within carpathian euroregion in Ukraine eurointegration context

Annotation. Range of measures of public administration interregional aspects under the jurisdiction of local authorities has been considered. Analysis of scope of public relations within cross-border territories has performed along as their role and place in the local government as well. System of governance arrangements to ensure the effectiveness of the European integration processes in Ukraine was considered. Relevance of improving international and interregional aspects of public administration within Carpathian Euroregion was found out.

Key words: reformation, interregional aspects of administration, Carpathian Euroregion, public authorities, European integration.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Курс на європейську інтеграцію визначено серед найважливіших стратегічних пріоритетів державної політики України, що зумовлює характер модернізаційних процесів і вектор змін політичного, соціально-економічного та регіонального розвитку нашої країни. Поряд із цим нові можливості щодо прискорення процесів євроінтеграції призводять до потреби реформування державної регіональної політики в Україні, визначають пріоритети узгодження її цілей і принципів з критеріями сталого, збалансованого регіонального розвитку. Важливим є інституційний досвід транскордонного співробітництва українських регіонів із територіями країн-членів Європейського Союзу.

Наявність такого досвіду позитивно впливає на комплексний розвиток прикордонних територій України, а також долучає державу до загальноприйнятих форм, механізмів, інструментів сприяння регіональному розвитку. Це свідчить про вагоме теоретичне та практичне значення, актуальність дослідження сучасного досвіду стимулювання регіонального розвитку й активізації процесів євроінтеграції, нагромадженого на рівні єврорегіонів. З огляду на глобалізацію та прискорення євроінтеграційних процесів, для України питання єврорегіонів переходить із суто теоретичної площини в науково-практичну. Дослідження особливостей функціонування Карпатського Єврорегіону є актуальним з огляду на потребу створення регіональної платформи європейської інтеграції України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науці державного управління дослідження проблематики Карпатського Єврорегіону (далі – КЄ) подано достатньою кількістю наукових напрацювань, серед яких переважає соціально-гуманітарний напрям. Наукові підходи, започатковані українськими вченими, дають змогу дослідити потенціал КЄ як регіональної платформи системи державного управління в контексті європейської інтеграції України. Аналізуючи новітні інституційні форми міждержавного регіонального та міжрегіонального співробітництва,

слід визнати, що і науковці, і практики традиційно особливої уваги надають транскордонному співробітництву.

Теоретичну модель функціонування КЄ було розроблено за сприяння експертів Інституту досліджень Схід-Захід, які зазначають, що численні локальні ініціативи транскордонного співробітництва не мають підтримки й порозуміння в середовищі національних урядів; ця проблематика залишається на периферії інтересів структур Європейського Союзу. Реальні можливості щодо нагромадження потенціалу співробітництва в межах єврорегіонів традиційно мали місцеві органи публічної влади прикордонних територій. Це виявлялося через налагодження тісної взаємодії у сфері культурного та гуманітарного розвитку, у процесі реалізації транскордонних проектів, розвитку об'єктів інфраструктури, вирішення спільних соціально-економічних, екологічних та інших проблем регіонального розвитку.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Активізація міждержавного міжрегіонального співробітництва західних регіонів України в рамках КЄ потребує вирішення нагальних проблем. Приведення державно-управлінської діяльності української частини КЄ відповідно до стратегічних пріоритетів європейської інтеграції України вимагає повноцінного та своєчасного використання можливостей, що надаються українській стороні в рамках міжнародних ініціатив щодо КЄ; узгодження українського законодавства, що регулює сфери транскордонного співробітництва в рамках єврорегіонів, зокрема в межах КЄ. Державну програму розвитку транскордонного співробітництва на 2011-2015 рр. в Україні не фінансовано повним обсягом. Це дає підстави вважати, що органи державної влади в Україні недооцінюють потенціал єврорегіонів як платформи для стимулювання регіонального розвитку. Поряд із цим існують хронічні проблеми і в системі європейського фінансування діяльності означеного Єврорегіону.

Аналіз головних принципів, завдань і механізму реалізації регіональної політики Європейського Союзу становить особливий науковий інтерес, оскільки сприяє кращому розумінню перспектив міжрегіонального та транскордонного співробітництва України з ЄС; створення відповідної інфраструктури як системи інституцій для регулювання євро регіональної політики в Україні. Метою створення євро регіонів у рамках країн ЄС має бути усунення перешкод, пов'язаних із перетинанням кордонів, зміцнення економічного, соціального, культурного співробітництва, мінімізація екологічних проблем на прикордонні держав-сусідів і вирішення проблем, пов'язаних із безпекою підприємництва й туризму.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування та аналіз ефективності державного управління в міжрегіональному контексті у Карпатському Євро регіоні.

Для цього потрібно вирішити такі завдання:

1. Дослідити комплекс заходів із міжрегіональних аспектів державного управління відповідно до компетенції місцевих органів влади.
2. Проаналізувати наявний взаємозв'язок суспільних відносин на транскордонних територіях та роль і місце в них органів місцевого самоврядування.
3. Розглянути систему механізмів державного управління із забезпечення ефективності євроінтеграційних процесів в Україні
4. З'ясувати потребу вдосконалення міждержавних і міжрегіональних аспектів державного управління на територіях КЄ.

Виклад основного матеріалу. Розвиток транскордонної співпраці є одним із пріоритетів державної політики України, тому доцільно визначити алгоритм якісного поліпшення функціонування КЄ, розвиток якого відіграє вагомий роль у стимулюванні розвитку західних регіонів України. КЄ став першим євро регіоном на постсоціалістичному, пострадянському просторі, його потенціал розвитку у сфері транскордонного співробітництва та

впровадження нової регіональної політики визначає інноваційну роль як каталізатора процесів євроінтеграції України. Існування та розвиток КЄ надає Україні унікальну можливість активізувати регіональний вимір європейської інтеграції.

У практиці розвитку єврорегіонів зустрічаються приклади змін інституційних форм транскордонного співробітництва від єврорегіонів до європейських угруповань територіального співробітництва або ж до об'єднань єврорегіонального співробітництва [8, с. 45]. Серед пріоритетів державної регіональної політики в Україні має бути не зміна форм транскордонного співробітництва, а наповнення наявної форми міждержавного міжрегіонального співробітництва конкретним змістом, що відповідає меті формування інституційної платформи європейської інтеграції України. Це передбачає підтримку традиційних для певної місцевості сфер і галузей виробництва; збереження на місцевому, регіональному рівні культурної спадщини; стимулювання розвитку периферійних територій за допомогою інноваційних важелів і механізмів.

Крім того, пропонується передбачити нову функцію центральних органів виконавчої влади, до компетенції яких належать питання транскордонного співробітництва, що полягає в узгодженні участі територіальної громади в об'єднанні єврорегіонального співробітництва або відмову в такій участі за підставами, установленими законодавством або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого Верховною Радою України. Можна виокремити основні цілі й завдання організації: організування і координування діяльності, що сприятиме економічному, науковому, екологічному, культурному та освітньому співробітництву між її членами; надання допомоги в розробленні конкретних проектів з питань транскордонного співробітництва.

КЄ став першою міжрегіональною асоціацією на території постсоціалістичного простору. Він входить до Асоціації європейських

прикордонних регіонів. Практика функціонування КЄ свідчить, що базовими пріоритетами його розвитку є міждержавна міжрегіональна співпраця в гуманітарній сфері, у галузі культури, освіти, науки; сприяння збалансованому регіональному розвитку. Інституційний потенціал розвитку КЄ насамперед пов'язують з ініціативами транскордонного співробітництва, можливостями реалізації транскордонних проектів. Саме на цьому підґрунті фахівці вбачають можливість використання КЄ як регіональної платформи євроінтеграції України.

Поряд з українською стороною КЄ, проект упроваджують і партнери з країн Вишеградської групи. Зазначимо, що у процесі реалізації проекту створюються сприятливі передумови для стимулювання місцевого економічного розвитку [6, с. 29], соціально-культурного розвитку української частини КЄ за допомогою агенцій регіонального розвитку та використання інституційного досвіду транскордонного співробітництва прикордонних регіонів країн Вишеградської групи. Позитивно впливають на зміцнення інституційного потенціалу КЄ міжнародні ініціативи. Серед пріоритетних напрямків міждержавного міжрегіонального співробітництва визначено комплексний підхід до управління земельними ресурсами на засадах сталого розвитку, просторове планування, розвиток транспортно-логістичних мереж та інфраструктурних об'єктів; сприяння розвитку туризму, промисловості та енергетики, культури й освіти.

Управлінський склад КЄ має активно залучати громадськість до процесу ухвалення рішень, зокрема в напрямку реалізації дієвої соціальної політики, стимулювання розвитку регіональної економіки та поліпшення ситуації на місцевому, регіональному ринках праці. Рекомендовано органам місцевої та регіональної влади активізувати міждержавну міжрегіональну співпрацю в рамках КЄ, а також забезпечити інституційну підтримку Стратегії розвитку Карпатського регіону в рамках Карпатської конвенції. Серед інституційних прорахунків, що ускладнюють процес фінансування

проектів регіонального розвитку в межах КЄ, особливого значення набувають такі: відмінність виконавчих структур кожної з національних сторін, а також відсутність чіткої нормативно-правової бази функціонування КЄ, що суттєво обмежує управлінські можливості органів публічної влади.

Відповідно до українського законодавства функціонування суб'єктів міжнародного співробітництва регулюється нормативно-правовими актами, що можуть ініціюватися лише центральними органами влади. Натомість до переліку повноважень обласних рад України не входить розроблення та реалізація програм міжнародного співробітництва на рівні відповідних областей. Згідно з офіційними звітами національних представництв КЄ, зокрема української сторони [1], більшість реалізованих проектів у межах КЄ є двосторонніми. Часто такі проекти втілено завдяки інструментам міждержавного міжрегіонального співробітництва, зокрема в рамках Європейського Інструменту Сусідства та Партнерства.

Водночас українська сторона не визначає пріоритетних напрямків проектів, що мають бути реалізовані на її території КЄ коштом зазначених вище програм. Українські представники КЄ не беруть участь у робочих органах із розроблення та управління Програмами транскордонного співробітництва, а також у міжурядових радах і комісіях з питань транскордонного та міжрегіонального співробітництва, діяльність яких безпосередньо стосується територій КЄ. Визнаючи важливість цих сфер для комплексного регіонального розвитку, варто відзначити, що все ж вони не є бюджетоутворювальними для української економіки та ключовими для стимулювання економічного зростання в регіонах. У кращому разі вони лише опосередковано сприяють вирішенню проблем прикордонного руху, соціальної інфраструктури, охорони навколишнього середовища.

Крім власних ініціатив, українська сторона також долучається і до проектних розробок представництв інших сторін КЄ. Експерти відзначають слабку координацію зусиль місцевих органів влади, органів місцевого

самоврядування, представників бізнесу та інститутів громадянського суспільства щодо формування спільних позицій відповідних українських областей щодо пріоритетів діяльності української сторони у межах КЄ [2]. На заваді успішній роботі української сторони у межах КЄ стають й обмежені інституційні можливості участі центральних органів влади у процесі узгодження положень регіональних стратегій розвитку з державними програмами транскордонного співробітництва та розвитку європейської інтеграції.

Останніми роками транскордонному співробітництву України з сусідніми державами надається багато уваги, що підтверджується як на найвищому державному рівні, так і на регіональному. Аналіз головних принципів, завдань і механізмів реалізації регіональної політики Європейського Союзу становить для нас особливий інтерес, адже сприяє кращому розумінню перспектив міжрегіонального та транскордонного співробітництва України з ЄС: імплементації головних принципів регіональної політики до національного законодавства, сприяє реалізації головної мети зовнішньої політики України – прискорити визначення з боку ЄС чітких критеріїв щодо України з метою отримання нею статусу члена Союзу, створення відповідної інфраструктури, системи інституцій і структур для регулювання єврорегіональної політики в Україні.

Єврорегіональна політика є органічною складовою загальнодержавної політики. Вихідними положеннями для її формування є ступінь економічної міцності прикордонних регіонів, рівень життя населення в них, політичне, екологічне, релігійне становище. Така політика, з одного боку, спрямовується на забезпечення всебічного розвитку регіонів, а з другого – на збереження територіальної цілісності держави [7, с. 9]. Україна – це держава, дві треті областей якої є прикордонними, і це дає нашій країні значний потенціал для розвитку транскордонного співробітництва і, зокрема, єврорегіонів, що в свою чергу підтверджує актуальність цієї проблеми.

Як відомо, кордони національних держав поділили багато спільнот, які проживають в одному регіоні і мають подібну історичну спадщину. Часто трапляється, що одна й та ж етнічна група проживає по різні боки кордону. Завданням прикордонної співпраці є політичне прискорення європейської інтеграції. Єврорегіони можуть стати мостами у цьому процесі й спричинитися до налагодження позитивних відносин між локальними спільнотами, поділеними кордонами. Для людей, які проживають у єврорегіонах, найближчою є найбільш для них важлива економічна співпраця. Така співпраця сприяє їхній професійній діяльності, прискорює розвиток регіону, у якому вони проживають. До основних передумов розвитку прикордонної співпраці передусім належать історичні, політичні, економічні й соціологічні передумови.

З реалізацією головних принципів регіональної політики Європейського Союзу Україна отримуватиме значні кошти з Фондів ЄС, що вже в найближчому майбутньому посилить інноваційну здатність регіонів України та сприятиме досягненню перших реальних позитивних результатів європейської інтеграції нашої держави. Певна річ, що економічні чинники розвитку регіонів країн-членів ЄС вимагають проведення ефективної політики з метою ліквідації територіальних диспропорцій усередині кожної держави Союзу [9]. Економічне об'єднання Європи, а також політична інтеграція держав європейського континенту зазнає швидких змін і, по суті, є викликом часу; відбиваючи зростаючу потребу політики об'єднати держави континенту в контексті реалізації єврорегіональної політики з метою зменшення диспропорцій у розвитку регіонів і сприяння стабільності в різних вимірах у більш різноманітній Європі.

З огляду на зміну політичних та економічних обставин на континенті, що впливають на регіональний розвиток, держави Європи пристосовуються до нового стратегічного середовища, яке вже формується внаслідок як реформи Європейського Союзу, так і проведення політики розширення на

Схід у контексті розвитку ідеї Європи не тільки в географічному, політичному чи економічному вимірах, а насамперед як вільного та різноманітного європейського культурного простору [4]. Отже, часткова модифікація єврорегіональної політики відкриває нові форми всеохопної координації європейських регіонів, посилює їх роль у реалізації адекватної міжнародної політики на регіональному рівні. На сьогодні одним з основних пріоритетів реалізації регіональної політики Європейського Союзу є вимога ефективніше використовувати вже наявні ресурси, можливості регіонів.

Нагальною в діяльності Карпатського Єврорегіону є проблема фінансування спільних проєктів, зокрема беручи до уваги обмеженість місцевих бюджетів, потреба багатостороннього фінансового менеджменту під час їх реалізації. Досягнення Україною суверенітету в умовах розвитку глобалізаційних та інтеграційних процесів зумовлює потребу включення України та її регіонів в активну міжнародну діяльність. Для забезпечення швидкого та найбільш результативного залучення прикордонних регіонів України до міжрегіональної та транскордонної співпраці потрібен удосконалений чіткий механізм регулювання міжнародного міжрегіонального співробітництва [5].

Наступним напрямком удосконалення економічного механізму регулювання міжнародного міжрегіонального співробітництва є активізація економічного та фінансового стимулювання. Це питання тісно пов'язане з питанням розподілу фінансових ресурсів. У межах міжрегіонального співробітництва Західного регіону України з прикордонними регіонами країн Центральної та Східної Європи прикладами таких спільних програм можуть бути розвиток транспортних коридорів, що проходять через названі території; розвиток інфраструктури прикордонних територій; вирішення проблеми взаєморозрахунків між суб'єктами міжрегіонального співробітництва; спільні програми природокористування й охорони довкілля;

спільні програми оптимізації використання трудових ресурсів; спільні програми проведення науково-дослідних робіт.

Останніми роками транскордонне співробітництво України з сусідніми державами набуло ознак зростаючої динамічності, що відбито як на вищому державному рівні, так і на регіональному. Завдяки цьому впродовж останніх років сформовано належне законодавче поле для взаємовигідної співпраці. Важливою складовою транскордонного співробітництва є формування й розбудова прикордонних переходів і транспортних коридорів. Дальша інтеграція України до європейських структур неможлива без вироблення та реалізації такої моделі управління регіонами, яка б відповідала принципам регіональної політики Європейського Союзу, сприяла б становленню нових форм співпраці між центром і регіонами, внутрішньому міжрегіональному співробітництву та міжнародній співпраці територій. Для цього потрібно розробити механізми передання частини функцій центральних органів влади в регіони.

Крім географічних, геополітичних чинників, відповідної інфраструктури та виробничих передумов для розвитку прикордонного співробітництва, мають значення чинники суб'єктивного порядку – інституційні інструменти нормативного й організаційного, передусім правового характеру [3]. Так, однією з головних причин, що гальмує розвиток прикордонного співробітництва з участю України, а також інших трансформаційних країн, є недосконалість законодавства. Транскордонне співробітництво як форма кооперації є обов'язковою для європейської інтеграції. Для його успішного здійснення потрібні партнерство та зміни в розширенні співпраці на регіональному рівні, яка є джерелом цього співробітництва. Транскордонне співробітництво на європейському континенті є ніби мостом між сусідами.

Означені сфери міжрегіонального співробітництва забезпечують подвійний ефект, вони спрямовані на вирішення проблем міжнародного

обміну товарами, послугами, технологіями, інвестиціями, людськими ресурсами, розширення «вузьких» місць міжрегіональної співпраці, а з іншого – дають змогу використовувати потенціал прикордонних регіонів. Під час реалізації спільних програм потрібно дотримуватися таких принципів: завдання спільних програм у переважній своїй більшості мають індикативний характер: відхилення в той чи інший бік відповідно викликають відповідні економічні санкції чи заохочення через економічні важелі; учасники програм мають визначатися на конкурсній основі; має бути повна фінансова та юридична відповідальність сторін за результати своєї діяльності.

Висновки з даного дослідження. Транскордонне співробітництво є необхідним чинником соціально-економічного розвитку прикордонних територій, визначає економічні пропорції розвитку, розміщення продуктивних сил, розвиток господарської інфраструктури. Транскордонна інтеграція сприяє вдосконаленню галузевої структури господарства, підвищенню продуктивності праці та якості матеріальних продуктів і послуг, інтенсифікації економіки та розвитку прикордонних територій. Вона сприяє становленню регіональної економіки, відкриває можливості активізації діяльності місцевих органів самоврядування, які шляхом використання вдосконаленого центральними органами правового поля та вдосконалюючи створені власні організаційні структури, сформулюють господарський механізм регіональної економіки, який буде здатний забезпечити й інтереси регіонів у контексті загальнонаціональних інтересів.

Удосконалення механізму державного регулювання міжнародного міжрегіонального співробітництва слід спрямувати в напрямку збільшення результативності в досягненні цілей та завдань, які покладаються на цей механізм, тобто створення розвинутої та функціонально виправданої структури управління міжрегіональним співробітництвом з обґрунтованістю в ухваленні управлінських рішень і забезпечення достатньої фінансової бази

механізму. Підвищення економічної зацікавленості прикордонних регіонів у залученні до процесів міжрегіонального та транскордонного співробітництва сприятиме ефективному використанню експортного потенціалу регіону. Залучення української сторони до процесів формування міжнародних програм, що реалізуються на території Карпатського Єврорегіону, відповідатиме комплексному залученню потенціалу інституційної активності представників публічної влади та громадянського суспільства.

Перспективи подальших розвідок. Для регулювання міжрегіонального співробітництва важливо врахувати проблеми, які не дозволяють ефективно реалізуватися міжрегіональному співробітництву. Варто відзначити низку проблемних питань, що стримують повноцінну реалізацію потенціалу міждержавного та міжрегіонального співробітництва. Реалізація пріоритетів інвестиційно-виробничої співпраці потребує розроблення стратегії трансрегіонального маркетингу і на її основі – оптимізації важелів стимулювання інвестиційного механізму в межах транскордонного регіону. Найефективніше співпрацюють суб'єкти міжрегіонального співробітництва, якщо воно здійснюється в таких організаційних формах, як єврорегіони чи спеціальні економічні зони.

Українська держава лише частково використовує можливості, що відкриваються в рамках міжнародних ініціатив Карпатського Єврорегіону, зокрема щодо використання потенціалу регіонального розвитку. Водночас українська сторона недостатньою мірою користується перевагами такого статусу та використовує можливості стимулювання регіонального розвитку, що надає належність до цієї міжнародної структури. Також повноцінну реалізацію потенціалу Карпатського Єврорегіону ускладнюють інституційно-правові перепони, що виникають унаслідок невідповідності українського та європейського законодавства з огляду на завдання стимулювання розвитку міжрегіональної співпраці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гулич О. І. Стратегія екологічно збалансованого використання природних рекреаційних ресурсів Карпатського регіону / О. І. Гулич // Регіональна економіка. – 2012. – № 4. – С. 123–128.
2. Кравців В. С. Інститут регіональних досліджень НАН України за 2006–2010 рр. : здобутки, проблеми, перспективи / В. С. Кравців // Регіональна економіка. – 2012. – № 1. – С. 7–20.
3. Куліш І. М. Соціальна інфраструктура сільських територій Карпатського регіону / І. М. Куліш, А. О. Максименко, В. А. Чемерис // Регіональна економіка. – 2012. – № 3. – С. 159–168.
4. Мікула Н. Розвиток нових форм транскордонного співробітництва / Н. Мікула, Є. Матвеев // Економіст. – 2011. – № 5. – С. 20–23.
5. Семів Л. К. Освітні детермінанти та механізми формування й збереження соціально-демографічного потенціалу Карпатського регіону / Л. К. Семів // Регіональна економіка. – 2013. – № 1. – С. 82–89.
6. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. Гірські території : проблеми та перспективи розвитку : зб. наук. пр. / НАН України. Ін-т регіон. дослідж.; ред. кол. В. С. Кравців (вип. ред.). – Львів, 2012. – Вип. 1(93). – 454 с.
7. Стимулювання економічного зростання на місцевому рівні : аналіт. доп. / [С.О. Біла, О.В. Шевченко, М. О. Кушнір, В. І. Жук та ін.]. – К. : НІСД, 2013. – 88 с.
8. Федан Р. Регіональні фактори активізації транскордонної співпраці Польщі та України : монографія. – Львів: ІРД НАН України, 2003. – 336 с.
9. Terlouw K. Border Surfers and Euroregions: Unplanned Cross-Border Behaviour and Planned Territorial Structures of Cross-Border Governance / K. Terlouw // Planning Practice. – 2012. – Vol. 27, № 3. – С. 351–366.

Statement of the problem. European integration course set among the key strategic policy priorities of Ukraine. Hence, the experience of cross-border cooperation of Ukrainian regions with European Union member's territories is very important. Such experience makes a positive effect on the comprehensive development of border areas of Ukraine. For Ukraine, the issue of European regions turns from purely theoretical to scientific and practical contexts. Studies of the Carpathian Euroregion is relevant for regional platform for European integration of Ukraine creation.

Urgency. In contemporary public administration researches, issues of Carpathian Euroregion represented a sufficient number of scientific papers. Scientific approaches initiated by Ukrainian scholars let us explore the potential of the Carpathian Euroregion as a regional platform of public administration in the context of European integration of Ukraine. It was revealed that local initiatives

CBC has no support and understanding among national governments; this issues lies on the periphery of the of the European Union interests.

The purpose of the article – to study and analyze the efficiency of Carpathian Euroregion public administration in the interregional context.

Our task was to study a range of measures of interregional aspects of public administration under the competence of local authorities; analysis of scope of public relations within cross-border territories has performed along as their role and place in the local government as well; consider the system of governance arrangements to ensure the effectiveness of the European integration processes in Ukraine; find out the need to improve international and interregional aspects of public administration in the Carpathian Euroregion.

Summary. The development of cross-border cooperation is one of the policy priorities of Ukraine. The existence and development of the Carpathian Euroregion gives Ukraine a unique opportunity to intensify regional dimension of European integration. In the practice of European regions are examples of changes in institutional forms of cross-border cooperation. Among the priorities of state regional policy in Ukraine should be a platform for European integration of Ukraine. Need to coordinate activities that promote economic, scientific, environmental, cultural and educational cooperation between its members; assist in the development of specific projects on cross-border cooperation. Carpathian Euroregion Interregional Association became the first within territory of post-socialist space. Carpathian Euroregion is the Association of European Border Regions. The practice of the Carpathian Euroregion shows that the basic priorities of development is the interstate interregional cooperation in the humanitarian sphere. Also important cooperation in culture, education and science; promote balanced regional development. The potential of the Carpathian Euroregion primarily associated with cross-border cooperation initiatives, opportunities cross-border projects. It is on these grounds provides for the use of the Carpathian Euroregion as a regional platform Ukraine's European integration.

Conclusion and outcomes. Cross-border cooperation is a necessary factor for social and economic development of border areas; determine the proportions of economic development. Cross-border integration contributes to improving the branch structure of the economy, the intensification of economic development of border areas. It promotes regional economy; offers opportunities for revitalization of local authorities.